

Zusters en broeders,
hier en voor het scherm thuis.

Op deze vierde adventszondag mochten we daarnet luisteren naar Lucas, die ons vanuit zijn evangelie een blijde geloofsboodschap brengt. We hebben dus klaar en duidelijk niet gelezen uit een biologieboek met als onderwerp de voortplanting. Lucas wil zijn geloofservaring neerschrijven voor de kleine christengemeenschap waartoe hij behoorde. En er is heel wat tijd over gegaan eer men tot het besef kwam dat God naar ons toe is gekomen in de mens Jezus, de Christus. Deze paaservaring, dit heilsgebeuren, is zo overdonderend, zo ongelooflijk, dat de geboorte van Jezus, de komst van God onder ons, ook van dit mysterie moet getuigen.

Hoe beging je daaraan? Welke woorden moet je daarvoor gebruiken? Lucas vond inspiratie in oudtestamentische verhalen, waar door God begeesterde mensen zoals de aartsvaders, Mozes en de profeten altijd op een spectaculaire, miraculeuze wijze geboren of geroepen worden. Want... voor God is niets onmogelijk! Neem nu Sara, de vrouw van Abraham, zij krijgt haar zoon Isaak als ze al lang met pensioen is. En Elisabeth, de nicht van Maria, die totaal onvruchtbaar was, krijgt op gezegende leeftijd toch nog een kind: Johannes de Doper. Wanneer God dan met Kerstmis in Jezus naar ons toekomt, steekt Lucas nog een tandje bij: Gods Zoon wordt geboren uit een een-voudig meisje, de maagd Maria.

Dat Maria centraal staat in deze evangeliëlezing is overduidelijk. Maar er wordt ook verwezen naar koning David en zo belanden we bij de eerste lezing. Het gaat goed met het godsvolk, er heerst vrede en hun grote koning David woont in een paleis. Hij wil daarom ook voor God een huis, een tempel bouwen. En we gaan ervan uit dat dit gebeurt met de beste bedoelingen: om God te danken, te eren, te aanbidden en te loven. Maar... God wil zich niet laten opsluiten in een gebouw waar de kans bestaat dat Hij gemanipuleerd wordt, gekneed wordt naar onze verlangens, naar onze woorden, dat we Hem voor ons kar gaan spannen. God echter is en blijft de totaal Andere en Hij maakt dit ook duidelijk aan de profeet Natan. Hij wil wonen, zijn tent opslaan, tussen en onder zijn volk, dicht bij de mensen, toen en ook nu: hier, bij jullie thuis en in ons hart. God wil zijn naam JHWH waar maken: Ik-zal-er-zijn-voor-u. Het is niet David die voor God moet zorgen maar God die voor David gaat zorgen. Uiteindelijk zal uit zijn geslacht de messias geboren worden, Jezus, God-met-ons. Aan zijn koningschap komt geen einde.

Maar God is geen tiran! De Meester van het onmogelijke blijft arm en machteloos zolang de mens niet instemt met het Nieuwe Verbond dat Hij met ons wil sluiten in Jezus. Daarom is het belang van het JA-woord van Maria niet te onderschatten. "Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord", onderlijnt haar uitzonderlijke plaats binnen het Nieuwe Testament. Als eerste van alle christenen is zij ingegaan op de weg van het geloofsavontuur. Zij heeft daardoor het Woord van God laten wonen onder de mensen. Zo maakt zij het mogelijk dat de mensgeworden Zoon van God zijn reddende zending kan vervullen. Dit, zo zegt Lucas ons, is het werk van Gods Geest, van Gods genade. Paul Kevers verwoordt het als volgt: "De kracht van de Allerhoogste overschaduwde Maria, en Gods Woord sloeg in haar zijn tent op."

Broeders en zusters, in deze tijd van corona-ballingschap wil God met Kerstmis opnieuw met ons samenwerken aan een nieuwe geboorte: elk jaar opnieuw wil God binnenbreken in de schoot van ons hart. Ook wij kunnen “gezegend” zijn en de Redder dragen, Hem opnieuw ter wereld brengen en gestalte geven in onszelf, in onze gemeenschap, tussen al onze medemensen. Wanneer God weldra aan onze deur klopt, ons telkens opnieuw roept, hebben wij de sleutel in handen om Hem al dan niet binnen te laten.

Waarop wachten we nog om JA te zetten? Dan kan Jezus opnieuw geboren worden en komt Hij naar ons toe met de woorden: “Vrees niet, want je hebt genade gevonden bij God, mijn Vader. Kom en volg Mij.” Wat dit kan inhouden verneem je in de bezinning na de communie.